സംഗീതത്തിന്റെ പൂഞ്ചിറകിലേറി കോട്ടയത്തിന്റെ കൊച്ചുപാട്ടുകാരി

നിനു പി. രാജു

അനിതരസാധാരണമായ ഗാനാലാപനത്തിലൂടെ ശ്രോതാക്കളുടെ മനം കവർന്ന ഗായികയാണ് ശ്രേയ അന്ന ജോസഫ് എന്ന കൊച്ചുമിടുക്കി. അദ്ഭുത പ്രതിഭയായി നന്നേ ചെറുപ്പത്തിലേ അറിയപ്പെട്ട ശ്രേയ നാലാമത്തെ വയസ്സിൽ ശാസ്ത്രീയസംഗീതം അഭ്യസിക്കാൻ തുടങ്ങി. നാലാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ ആദ്യത്തെ പ്രൊഫഷണൽ ആൽബത്തിനായി തുടങ്ങിയ ഗാനാലാപനം സ്കൂൾതലം പിന്നിടുമ്പോഴേക്കും മലയാളം, തമിഴ്, തെലുങ്ക്, ഹിന്ദി, സുറിയാനിഭാഷകളിലായി ഇരുന്നൂറ്റമ്പതിലധികം ഭക്തിഗാന ആൽബങ്ങളിലും ചലച്ചിത്രപിന്നണിഗാനാലാപനത്തിലും എത്തിനിൽക്കുകയാണ്.

കലാപാരമ്പര്യമുള്ള കുടുംബത്തിലാണ് ശ്രേയയുടെ ജനനം. ശ്രേയയുടെ പിതാവിന്റെ വല്യപ്പച്ചൻ പി.സി. ഐപ്പ് പല്ലാട്ട്, സുറിയാനി ഭാഷാപണ്ഡിതനും ഗായകനും ഗാനരചയിതാവുമായിരുന്നു. ആ ഗാനസപര്യയുടെ പാരമ്പര്യത്തിൽ പിറന്ന ശ്രേയ നൈസർഗികവാസന നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു. സംഗീത റിയാലിറ്റി വേദികളിലൂടെ ഗായകരായെത്തുന്ന പല കുട്ടികളും, മത്സര സീസൺ കഴിയുമ്പോൾ മറവിയുടെ ഇരുളിലേക്കു പോകുകയാണു പതിവ്. എന്നാൽ, സ്കൂളിലും പള്ളിയിലുമടക്കം അവസരങ്ങളുടെയും വേദികളുടെയും വലുപ്പം നോക്കാതെ, ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചുകൊണ്ട് ശ്രേയ മുന്നേറുകയായിരുന്നു.

ജോയ് അയർക്കുന്നമാണ് ശ്രേയയുടെ ആദ്യ ഗുരു. പിന്നീട് പദ്മകുമാർ കോട്ടയത്തിന്റെ കീഴിൽ തുടർപഠനം. ഇപ്പോൾ കോട്ടയം സുരേഷ് ബാബുവിൽനിന്ന് ഹിന്ദുസ്ഥാനി സംഗീതം അഭ്യസിക്കുന്നു. മലയാളത്തിന്റെ വാനമ്പാടി കെ. എസ് ചിത്ര, ജനപ്രിയ ഗായകനായ മധു ബാലകൃഷ്ണൻ, തുടങ്ങി കേരളത്തിലെ പ്രമുഖരായ സംഗീതജ്ഞരുമായി വേദി പങ്കിടാനുള്ള സൗഭാഗ്യം ശ്രേയയ്ക്കു ലഭിച്ചു. കൂടാതെ, ന്യൂസ് 18 കേരളാ ചാനലിന്റെ പ്രശസ്ത പ്രോഗ്രാമായ 'ഗുഡ് മോർണിംഗ് കേരളാ'യ്ക്കുവേണ്ടി ടൈറ്റിൽ ഗാനം ആലപിച്ചതും ശ്രേയ തന്നെയായിരുന്നു. സിംഫോണിക്സ്, കൽക്കണ്ടം ലിറ്റിൽ പെറ്റൽസ് എന്നിങ്ങനെ മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്തമായ രണ്ടു ബാൻഡുകളിലെ പ്രധാന ഗായികയാണ് ശ്രേയ ഇന്ന്. ദുബായ് സെന്റ് തോമസ് ഓർത്തഡോക്സ് ചർച്ച് 2019 ൽ നടത്തിയ ഹാർവസ്റ്റ് മ്യൂസിക് ഫെസ്റ്റിൽ പ്രശസ്ത പിന്നണിഗായകരായ ശ്രേയ ജയദീപ്, ഇഷാൻ ദേവ്, സുമി അരവിന്ദ് എന്നിവരോടൊപ്പം ശ്രേയയും പങ്കെടുത്തു.

തമ്പോറിൻ മണിനാദം, അമ്മ എന്റെ അമ്മ (മലയാളം, തമിഴ്, ഹിന്ദി) നല്ല മാതാവേ മറിയേ (വണക്കമാസഗാനം) എണ്ണിയെണ്ണി സ്തുതിക്കുവാൻ, നല്ല ദേവനേ.., തേനിലും മധുരം (പാരമ്പര്യ ക്രിസ്തീയഭക്തിഗാനങ്ങൾ), കൊവിഡ് കാലത്തിറങ്ങിയ 'വിനാശത്തിന്റെ കൊടുങ്കാറ്റിനെ', ഇന്ത്യൻ പട്ടാളക്കാർക്ക് ആദരമർപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള 'ഏ വദൻ വദൻ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന ഹിന്ദിഗാനം അങ്ങനെ പോകുന്നു ശ്രേയയുടെ ശബ്ദമാധുര്യംകൊണ്ടു ശ്രദ്ധിക്കപ്പെട്ട ഗാനങ്ങൾ. ദശലക്ഷക്കണക്കിനു കാഴ്ചക്കാരുള്ള നിരവധി കവർ സോങ്ങുകളും ശ്രേയയുടേതായി യൂട്യൂബടക്കമുള്ള സോഷ്യൽ മീഡിയയിൽ നിലവിലുണ്ട്. ഏറ്റവും ജനപ്രിയ ഗാനം ഹിന്ദിയിലാണ്. ''ധന്യവാദ് കെ സാത്ത്'' ''നന്ദിയോടെ ഞാൻ സ്തുതി പാടിടും'' എന്ന പാട്ടിന്റെ ഹിന്ദി വേർഷനാണ്.

ചലച്ചിത്ര പിന്നണിഗാനരംഗത്തേക്ക്

മലയാളത്തിലെ പ്രശസ്ത സംഗീതസംവിധായകൻ എം. ജയചന്ദ്രന്റെ സംഗീതത്തിൽ 'പുള്ളിക്കാരൻ സ്റ്റാറാ' എന്ന സിനിമയിലെ ഗാനങ്ങൾക്ക് കോറസ് പാടിത്തുടങ്ങിയ ശ്രേയ, ഉടൻ റിലീസാകാൻ പോകുന്ന പുതിയ രണ്ടു മലയാളസിനിമകൾക്കായി ഗാനങ്ങൾ ആലപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അരുൺരാജ് പൂത്തണൽ സംവിധാനം ചെയ്ത 'റിക്രിയേറ്റർ' എന്ന സിനിമയ്ക്കായി ബാബു നാരായണൻ രചനയും സംഗീതവും നിർവഹിച്ച 'കൺമണിയേ' എന്ന യുഗ്മഗാനം അൻവർ സാദത്തിനോടൊപ്പം ആലപിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രേയയാണ്. കൂടാതെ, രാകേഷ് പി. ആർ. സംവിധാനം ചെയ്യുന്ന 'ത്രീ പ്ലെയേഴ്സ്' എന്ന സിനിമയ്ക്കായി അൽ റൂമിയ എഴുതി ഷാൻ കൊല്ലം ഈണമിട്ട 'നീ തന്ന ഓർമകൾ പ്രിയതരം' എന്ന സോളോയും ശ്രേയയുടേതാണ്. 'കൺമണിയേ' എന്ന ഗാനം ഇപ്പോൾ ഹിറ്റ്ചാർട്ടിൽ ഇടം നേടിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഫാസ്റ്റ് നമ്പർ ഗാനം ശ്രേയയുടെ കരിയറിൽ വഴിത്തിരിവായിരിക്കുകയാണ്.

കോട്ടയം ജില്ലയിലെ മീനടത്ത് പല്ലാട്ട് വീട്ടിൽ സ്വകാര്യകമ്പനിയിൽ മാനേജരായ ജോസഫ് മാത്യുവിന്റെയും അധ്യാപികയായ റെനിയുടെയും മൂത്തമകളായ ശ്രേയ, ളാക്കാട്ടൂർ എം. ജി. എം എൻ. എസ്. എസ് സ്കൂളിലെ പ്ലസ്ടു വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ്. അനിയത്തി ശ്രവ്യയും മികച്ച പാട്ടുകാരിയാണ്. ഇരുവരും കവർ വേർഷനുകളിൽ ഒന്നിച്ചു പാടിയിട്ടുണ്ട്. 2018 ലെ കലാകൈരളിയുടെ മികച്ച ഗായികയ്ക്കുള്ള പുരസ്കാരമുൾപ്പടെ നിരവധി അവാർഡുകൾ ശ്രേയയ്ക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഈ ചെറിയ പ്രായത്തിൽത്തന്നെ സംഗീതരംഗത്തെ പ്രമുഖർക്കൊപ്പം പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞത് ഭാഗ്യവും ദൈവാനുഗ്രഹവുമായി കരുതുന്ന ശ്രേയ തന്റെ അർപ്പണബോധവും കഠിനാധ്വാനവും പ്രിയപ്പെട്ടവർ നൽകിയ പ്രോത്സാഹനവുമൊക്കെയാണ് തന്റെ വിജയത്തിനു പിന്നിലെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്നു. സംഗീതത്തിൽ മാത്രമല്ല പഠനത്തിലും ശ്രേയ ഉന്നതനിലവാരം പുലർത്തുന്നു. പഴയകാല ക്രിസ്തീയഗാനങ്ങളുടെ ഒരു കളക്ഷൻ സ്വന്തം ശബ്ദത്തിൽ ഒരുക്കണമെന്നതും ശ്രേയയുടെ സ്വപ്നമാണ്. ■

കഥ

ഉണക്കമരങ്ങൾ

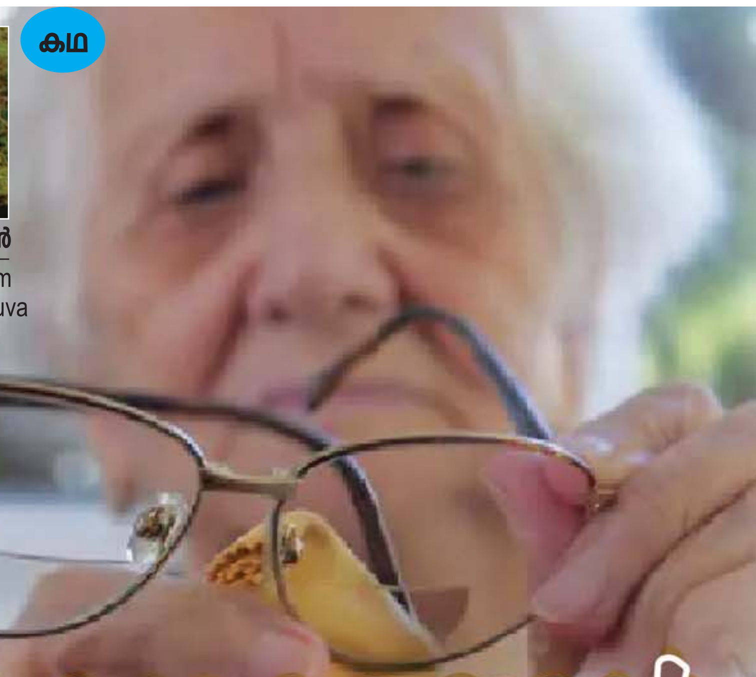

കാവ്യ അയ്യപ്പൻ
M.A. Malayalam
U.C. College, Aluva

മുണ്ടിൻതലപ്പുകൊണ്ട് എത്ര തുടച്ചിട്ടും ആ കണ്ണാടിക്കു തെളിച്ചം വന്നില്ല. കണ്ണുകളെക്കാൾ മങ്ങലേറ്റിരിക്കുന്നത് കണ്ണാടിക്കാണ് എന്ന തോന്നലോടെ സർവശക്തിയുമെടുത്ത് കണ്ണാടിക്കു തെളിച്ചം വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് വൃദ്ധ.

പേരക്കുട്ടിയുടെ കുസൃതി ആസ്വദിച്ചിരുന്ന അവർക്ക് പെട്ടെന്ന് ഒരു തളർച്ച തോന്നി. നാലുവയസ്സുകാരന്റെ ചോദ്യം അവരെ തളർത്തി: ''ഗ്രാന്റ്മായുടെ പേരെന്താ...?'' എളുപ്പത്തിൽ അവർക്കതിനു മറുപടി നൽകാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. പക്ഷേ, ആ നിമിഷം ഒരു വലിയ ചുഴിയിൽപ്പെട്ട് അവർ പിടഞ്ഞു. പേരക്കുട്ടിയിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞുമാറി മുറിയിലെ കട്ടിലിൽ വന്നുകിടന്നു. സാധാരണ ഉച്ചസമയത്ത് അത്തരം കിടപ്പ് ശീലമില്ലാത്തതാണ്. ഉറങ്ങാനായി അവർ കിടക്കാറില്ല. ഉറക്കം അവരെ പിടിച്ചു കിടത്തുകയാണു പതിവ്. എന്നെന്നേക്കുമായി ഉറങ്ങിപ്പോകുമോ എന്ന ഭയം ഒരു കനൽപോലെ വൃദ്ധയുടെ ഉള്ളിൽ എരിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരുന്നു. രണ്ടോ മൂന്നോ മാസംമുമ്പ് ആശുപത്രിയിൽ പോയപ്പോഴാണ് നാളുകൾക്കുശേഷം ഒരാൾ തന്റെ പേരു പറഞ്ഞുകേട്ടത്. ആശുപത്രിവരാന്തയിൽ മകൾക്കൊപ്പം ഇരുന്ന അവരെ ഡോക്ടറുടെ മുറിയിൽനിന്നു വന്ന പെൺകുട്ടി നീട്ടിവിളിച്ചു: 'കേസരീ....' ആ വിളിക്ക് കാതോർക്കാൻ അവരാദ്യം മറന്നു! വർഷങ്ങളായി അവർ അവരെത്തന്നെ മറന്നുപോയിരുന്നു. പത്തൊമ്പതാം വയസ്സിൽ ഭാര്യയായി. പിന്നീട് അമ്മ, മുത്തശ്ശി, മുതുമുത്തശ്ശി എന്നിങ്ങനെ സ്ഥാനക്കയറ്റങ്ങൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനിടയിൽ കേസരി ആരാണെന്ന് ആരും അന്വേഷിച്ചിരുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

സ്കൂളിൽ ചേരാൻ പോയപ്പോൾ ഹെഡ്മാസ്റ്ററാണ് അവളോട് ആദ്യമായി പേരു ചോദിച്ചത്.

''ന്താ കുട്ടീടെ പേര്?'' ഒന്നും മിണ്ടാതെ മാഷിന്റെ മുഖത്തേക്കു നോക്കി മിഴിച്ചുനിന്നു.

''നിന്നെ ന്താ വിളിക്കണ്ടേന്നു പറയീ പെണ്ണേ...'' കൂടെ വന്ന അമ്മ പറഞ്ഞു.

''ന്താ പേര്...?''

''ന്റെ സാറ്മാരെ നല്ലൊരു പേര് എഴുതിക്കോ.''

മാഷിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എഴുതിച്ചേർത്ത പേരായിരുന്നു കേസരി. എഴുതിച്ചേർക്കൽ മാത്രമായിരുന്നില്ല അത്. ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഒരു വ്യക്തിത്വം ഉണ്ടാവുകയായിരുന്നു. തലമുടി നരച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾമുതൽ പേരുവിളിക്കുന്നവർക്കിടയിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല. മകന്റെയോ മകളുടെയോ വീടുകളിൽ മാറിമാറി ഒറ്റ മുറിയും കുഴമ്പും കഷായവും മാത്രമായി അവരുടെ ലോകം. സംസാരശേഷിയുള്ള ഊമയായി അവർ പരിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടു.

മമ്മയെന്നും ഗ്രാന്റ്മ എന്നും വിളിക്കുന്ന മക്കൾക്കും മരുമക്കൾക്കും പേരക്കുട്ടികൾക്കും അവരുടെ പേരെടുത്തു ചോദിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. പേരക്കുട്ടി അവളുടെ അമ്മയുടെ 'വന്ദന' എന്ന പേര് ചുരുക്കി 'വന്ദം' എന്നാണു വിളിക്കുന്നത്. അതു ശരിയാണെന്ന് അവർക്കും തോന്നാറുണ്ട്. പേരു വിളിക്കുന്ന ആള് നേരത്തേ പോയാൽ ആ പേര് ഓർമിപ്പിക്കാൻ ഒരാളുണ്ടാകുമ്പോൾ സ്വയം മറക്കാൻ ആർക്കും കഴിയില്ല.

''എന്തോ...'' ഒരു പിടച്ചിലോടെ അവർ വിളികേട്ട് എഴുന്നേറ്റ് കഴുത്തു വെട്ടിച്ചു നോക്കി. അത് ഒരു തോന്നൽ ആയിരുന്നു എന്നു തിരിച്ചറിയാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. പതിനെട്ടുവർഷംമുമ്പ് 'കേസര്യേ....' എന്ന വിളി അസ്തമിച്ചതും നെറുകയിലെ ചുവപ്പു മാഞ്ഞതും അവർക്ക് ഓർമയുണ്ടായിരുന്നു.

''ദാസേട്ടൻ'' വൃദ്ധ പിറുപിറുത്തു. അവർ അവരെത്തന്നെ ഓർത്തെടുക്കാൻ ഒരുശ്രമം നടത്തുന്നതിനിടയിലാണ് ഒരു മിന്നായംപോലെ കണ്ണാടിയിൽ ഒരു പെൺകുട്ടിയെ കണ്ടത്. പുള്ളിപ്പാവാടയും നീലക്കുപ്പായവും ധരിച്ച് മുടിനീട്ടി മെടഞ്ഞ് വാലിട്ട് കണ്ണെഴുതി, കറുത്ത പൊട്ടുതൊട്ടു നിൽക്കുന്ന പതിനെട്ടുകാരി. ശുഷ്കിച്ച കൈകൾകൊണ്ട് വിറച്ചുവിറച്ച് അവർ കണ്ണാടിച്ചില്ല് തുടച്ചുനോക്കി. എത്ര തെളിച്ചം വരുത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടും ജരാനരകൾ ബാധിച്ച ഒരു ശരീരത്തെയും നരച്ച പുരികത്തെയും കുഴിഞ്ഞ് ആഴമേറിക്കൊണ്ടിരിക്കന്ന കണ്ണുകളെയും മാത്രമേ അവർക്ക് കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നുള്ളൂ.

ജനലിനപ്പുറത്ത് ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ ഒരു മരം ഇലകളില്ലാത്ത ശിഖരങ്ങളായി കാറ്റിൽ ഉലയാൻ കഴിയാതെ നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഏതു നിമിഷവും വീണുപോകാൻ സാധ്യതയുള്ള ഒരു ഉണക്കമരം!

മഴയോർമകൾ

റോസ്മി തോമസ്
BSc Maths
BVM College, Cherpunkal

മഴപെയ്തു തോർന്നൊരീയന്തിയിൽ മാനത്തു
മഴവില്ലു പുഞ്ചിരി തൂകിനിൽക്കേ,
അറിയാതെ ഞാനെന്റെ ഓർമതൻ പാതയി-
ലൊരുപാടു ദൂരം നടന്നുപോയി.
അന്തിമേഘങ്ങളിൽ പൊന്നുപൂശുന്നതും
കാറ്റിലോലക്കിളി പാട്ടുമൂളുന്നതും
കൊച്ചരിമുല്ലകൾ പൂത്തു ചിരിച്ചതും
ആറ്റിലെയോളങ്ങൾ ചാഞ്ചാടി നിൽപ്പതും...
ഓർത്തങ്ങു നിന്നതും പിന്നെയുമൊരുമഴ
നെറുകയിൽ ചന്ദനം ചാർത്തിവന്നു.
മഴയിൽ കുതിർന്നൊരു ഓർമതൻ ചിത്രമായ്
മഴവില്ല് പിന്നെയും വന്നുചാരേ.
മനമാകെ കുളിരേകി മഴ പുഞ്ചിരിച്ചപ്പോൾ
മലർവാക പൂത്തപോൽ നിന്നുപോയ് ഞാൻ.
ഇടമുറിയാത്ത ശരവർഷമായ് മഴ
ഇടിയും മനസ്സിന്റെ തുടിതാളമായ്
തുടരുന്നു മഴയിന്നു ശ്രുതി മീട്ടും രാഗമായ്
തുടികൊട്ടി നർത്തനമാടിടുന്നു.

എന്റെ ഓണം

ഓണാഘോഷത്തിന് ഞാനും ചേട്ടനും സ്കൂളിൽ പോവാൻ പുത്തൻ ഉടുപ്പിട്ട് ഒരുങ്ങുകയാണ്. അമ്മയും പുതിയ സാരിയുമായി കോളജിലേക്ക്. എന്റെ ഒരുക്കമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു. ഇന്നു ക്ലാസ്സ് ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് റഫ്ബുക്ക് മാത്രംകൊണ്ടു പോയാൽ മതി. ഞാൻ കുറെ പൂക്കളുമായി സ്കൂളിലേക്കു പോയി. അവിടെ കുറച്ചു കുട്ടികൾ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ അവരുടെ കൂടെ പൂക്കളം ഇട്ടു. എനിക്ക് എന്റെ പൂക്കളമത്സരത്തിനു തയ്യാറാവണം. ഞാൻ എന്റെ കൂട്ടുകാരിയോടു പറഞ്ഞു: എന്റെ പൂക്കൾ തീർന്നു. അവർക്കു വിഷമമായി. അവർ പറഞ്ഞു: നിനക്കു ഞങ്ങൾ പൂക്കൾ കൊണ്ടു വരാം. മറ്റു കുട്ടികൾ പൂക്കളമിട്ടതിൽ ബാക്കി വന്ന പൂക്കൾ അവർ എനിക്കു കൊണ്ടു വന്നു തന്നു. പലതരം പൂക്കൾ. ഞാൻ അതു വാങ്ങി നല്ലൊരു പൂക്കളമിട്ടു. എനിക്കും അവർക്കും സന്തോഷമായി. ഞാൻ നോക്കുമ്പോൾ എല്ലാ പൂക്കളും വ്യത്യസ്തമാണ്. പൂക്കളമത്സരത്തിന് ഞങ്ങളുടെ ടീമിനാണ് ഫസ്റ്റ് കിട്ടിയത്. എനിക്ക് സന്തോഷമായി, അതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ കളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ, അമ്മ വിളിക്കുന്ന ഒച്ച കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ ഞെട്ടി എഴുന്നേറ്റു. ''നീ എത്ര നേരമായി കിടക്കുന്നു, എട്ടുമണി ആവാറായി.''

പൊന്നു തൃശൂർ
St. Ann's CGHS, Thrissur

അപ്പോളാണ് എനിക്കു മനസ്സിലാവുന്നത് ഞാൻ സ്വപ്നം കണ്ടതാണെന്ന്.

''ഇന്ന് ഓണമാണ്. പോയി കുളിക്ക്.'' അമ്മ പറഞ്ഞു.

''ഈ വർഷത്തെ ഓണത്തിന് അമ്മാവന്റെ വീട്ടിലേക്കു പോകുന്നില്ല.''

''അത്കുഴപ്പമില്ല.നമുക്കിവിടെഓണാഘോഷിക്കാം. ഇന്നലെ വാങ്ങിയ പൂക്കളുംമുറ്റത്തുനിന്നുകുറച്ചുപൂക്കളും ഇറുത്തെടുത്ത് നമുക്കീമുറ്റത്ത് പൂക്കളം ഒരുക്കാമമ്മേ...''

കുളികഴിഞ്ഞു പുത്തനുടുപ്പിട്ട് ഞാനും ചേട്ടനുംകൂടി പൂക്കളമൊരുക്കി.

''ഹായ്, നല്ല പൂക്കളം'' അമ്മ പറഞ്ഞു.

അമ്മയുണ്ടാക്കിയ ദോശയും ചമ്മന്തിയും കഴിച്ചു. ഞങ്ങൾ ഊഞ്ഞാലാടുകയും കളിക്കുകയും ചെയ്തു.

'ഊണ് കഴിക്കണ്ടേ.' അമ്മ ഉണ്ടാക്കുന്ന സാമ്പാറിന്റെ മണം വരുന്നുണ്ട്.

അമ്മ ചേട്ടനോടു വാഴയില വെട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ പറഞ്ഞു. ചേട്ടൻ കുറച്ചു തൂശനില വെട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നു.

അമ്മ വാഴയിലയിൽ ഊണു വിളമ്പി. ഇത്രയും സമയംകൊണ്ട് എത്ര കൂട്ടം കറികൾ! പായസം, പപ്പടം, ഉപ്പേരി, എന്തെല്ലാം വിഭവങ്ങൾ! ഞങ്ങൾ സദ്യ കഴിച്ച്, ഒന്നു് മയങ്ങി. എഴുന്നേറ്റപ്പോഴേക്കും നാലുമണിയായി. ഞാനും ചേട്ടനുംകൂടി മുറ്റത്തിറങ്ങി കുറച്ചുനേരം കളിച്ചു. അങ്ങനെ എന്റെ ഓണം കഴിഞ്ഞു.

വിദ്യ വിജയകുമാർ
BA Malayalam
CMS College, Kottayam

LIFE OF PI

സങ്കടക്കടലിലെ സായന്തനങ്ങൾ

കൊവിഡ് കാലത്ത് വായിച്ച പുസ്തകങ്ങളിലൊന്നാണ് യാൻ മാർട്ടിലിന്റെ ലൈഫ് ഓഫ് പൈ. പ്രതിസന്ധികളിൽ തളരാതെ പിടിച്ചുനിൽക്കാൻ, വീണ്ടും ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരാൻ, സഹജീവികളെ സ്നേഹിക്കാൻ, ഏതൊരു സങ്കടക്കടലിമനുമക്കരെ പ്രതീക്ഷയുടെ ഒരു സുവർണതീരമുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഈ ഗ്രന്ഥം നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കും. ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് കാനഡയിലേക്കു കുടിയേറിപ്പാർത്ത പൈ പട്ടേൽ തന്റെ ജീവിതകഥ ഒരു നോവലിസ്റ്റിനോടു പറയുന്നതായാണ് കഥ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പൈയുടെ കുട്ടിക്കാലത്ത് പോണ്ടിച്ചേരിയിൽ അവന്റെ കുടുംബത്തിനു സ്വന്തമായി ഒരു മൃഗശാലയുണ്ടായിരുന്നു. പൈയ്ക്ക് മൃഗങ്ങളെ, പ്രത്യേകിച്ചും റിച്ചാർഡ് പാർക്കർ എന്ന ബംഗാൾ കടുവയെ വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. അവനു പതിനാറു വയസ്സുള്ളപ്പോൾ പൈയുടെ അച്ഛൻ മൃഗശാല പൂട്ടാനും കുടുംബസമേതം കാനഡയിലേക്കു താമസം മാറ്റാനും തീരുമാനിച്ചു. സിംസും എന്ന പേരിലുള്ള ഒരു ജപ്പാനീസ് കപ്പലിൽ വടക്കേ അമേരിക്കയിലേക്ക്, വിൽക്കാൻ തീരുമാനിച്ച മൃഗങ്ങളുമൊത്ത് പൈയും കുടുംബവും യാത്രതിരിച്ചു. യാത്രാമദ്ധ്യേ ഒരു രാത്രിയിലുണ്ടായ കൊടുങ്കാറ്റിൽപ്പെട്ട് കപ്പൽ മുങ്ങി. കപ്പലിന്റെ നാവികൻ പൈയെ ഒരു ലൈഫ് ബോട്ടിലേക്കു വലിച്ചെറിഞ്ഞു. പ്രക്ഷുബ്ധമായ കടലിൽ കപ്പലും ഒപ്പം തന്റെ കുടുംബവും കടലിലേക്കു മുങ്ങിത്താഴുന്നത് പൈ നിസ്സഹായനായി നോക്കിനിന്നു.

കൊടുങ്കാറ്റടങ്ങിയപ്പോൾ പൈ പട്ടേലും റിച്ചാർഡ് പാർക്കർ എന്ന കടുവയും ഒരു ഒറാങ് ഉട്ടാനും സീബ്രയും കഴുതപ്പുലിയും മാത്രം ബോട്ടിൽ അവശേഷിക്കുന്നു. ബോട്ടിൽ മറയുള്ള ഭാഗത്തു പതുങ്ങിയിരുന്ന കഴുതപ്പുലി പെട്ടെന്ന് പുറത്തുവന്ന് പരിക്കേറ്റ സീബ്രയെ കൊന്നുതിന്നു. പിന്നീട് കഴുതപ്പുലി ഒറാങ് ഉട്ടാനെയും കൊല്ലുന്നു. പെട്ടെന്ന് ബോട്ടിൽ പതുങ്ങിയിരുന്ന റിച്ചാർഡ് പാർക്കർ കഴുതപ്പുലിയെ ആക്രമിച്ചു കൊന്നു. അവസാനം ആ ബോട്ടിൽ പൈയും കടുവയും മാത്രം അവശേഷിച്ചു.

അല്പദിവസത്തേക്കു കഴിക്കാനുള്ള വെള്ളവും ഭക്ഷണവും ആ ബോട്ടിൽ സുരക്ഷിതമായി വച്ചിരുന്നത് പൈ കണ്ടെത്തി. സ്വന്തം രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി കടുവയെ കടലിലുപേക്ഷിക്കാൻ പൈ ശ്രമിക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ വീണ കടുവയുടെ മരണപ്പിടച്ചിൽ കണ്ട് അവൻ വീണ്ടും കടുവയെ രക്ഷിക്കുന്നു. കടുവയിൽനിന്നു രക്ഷ നേടുന്നതിനായി കയ്യിലുള്ള വസ്തുക്കളുപയോഗിച്ച് മീൻ പിടിച്ച് കടുവയ്ക്ക് അവൻ ഭക്ഷണം നൽകുന്നു.

കടലിലെ ഏകാന്തജീവിതം പൈയെയും കടുവയെയും ക്ഷീണിപ്പിച്ചു. അവർ കര തേടി അനന്തമായ കടലിൽ ഒഴുകിനടന്നു. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം അവർ ധാരാളം മീർകാറ്റുകൾ വസിക്കുന്ന ദ്വീപിലെത്തി അവിടെ കണ്ട കായ്കനികളും മറ്റും തിന്നുകയും ശുദ്ധജലം കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. പൈയും റിച്ചാർഡ് പാർക്കറും ഭക്ഷണം കഴിക്കാനാരംഭിക്കുന്നതോടെ ജീവിതത്തിലേക്കു തിരിച്ചുവരുന്നു. പക്ഷേ, രാത്രിയാകുന്നതോടെ ആ ദ്വീപ് വിരുദ്ധസ്വഭാവമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. പകൽസമയത്ത് ശുദ്ധജലം ലഭിച്ചിരുന്നയിടം രാത്രിയിൽ ആസിഡ് സ്വഭാവമുള്ളതായി മാറുന്നു. അവിടെനിന്നു ലഭിച്ച ഒരു പൂവിൽ പൈ ഒരു മനുഷ്യപ്പല്ല് കണ്ടെത്തുന്നതോടെ അവിടെയുള്ള സസ്യങ്ങൾ മാംസഭുക്കുകളാണെന്നു കരുതി അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ തീരുമാനിക്കുന്നു.

ബോട്ട് അവസാനം മെക്സിക്കോയുടെ തീരങ്ങളിൽ ചെന്നെത്തുന്നു. വളരെ ക്ഷീണിതനായ പൈ കടൽത്തീരത്ത് മണലിൽ കിടന്നു. കരയിലിറങ്ങിയ റിച്ചാർഡ് പാർക്കർ കരയുടെ അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന കാടു കണ്ട് ഒരു നിമിഷം നിന്നു. അവൻ തന്നെ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുമെന്ന് പൈ കരുതി. ആ ഒരു നിമിഷം ഏതൊരു വായനക്കാരന്റെയും നെഞ്ചുലയ്ക്കുന്നതാണ്. പക്ഷേ, കടുവ ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ കാടിന്റെ അഗാധതകളിലേക്കു മറഞ്ഞു. മണലിൽ കിടക്കുന്ന പൈയെ ചിലർ രക്ഷപ്പെടുത്തി അടുത്ത ആശുപത്രിയിലെത്തിക്കുന്നു.

നടുക്കടലിൽ കടുവയോടൊത്തുള്ള 227 ദിവസത്തെ കഥ ഇതോടെ അവസാനിക്കുന്നു.

തികച്ചും പ്രതികൂലസാഹചര്യത്തിൽ, ഒരു ക്രൂരമൃഗമെന്നു വിശേഷിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന കടുവയോടൊപ്പം കഴിഞ്ഞ പൈയുടെ കഥ അതിസാഹസികവും തികച്ചും പ്രചോദനാത്മകവുമാണ്.

യാൻ മാർട്ടിലിന് ബുക്കർ പ്രൈസ് നേടിക്കൊടുത്ത ഈ നോവൽ ഇതേ പേരിൽത്തന്നെ സുപ്രസിദ്ധ സംവിധായകൻ ആങ് ലീ സിനിമയാക്കിയിട്ടുണ്ട് ■

കടങ്കവിതകൾ

പുത്തൻവേലിക്കര സുകുമാരൻ

പുളിയില

വയലിൽ വിളഞ്ഞൊരു വസ്തു
ചട്ടിയിൽ വെന്തൊരു വസ്തു
ഇടിയേറ്റിടിയേറ്റൊടുവിൽ
പുളിയിലയായൊരു വസ്തു

അവിൽ

വട്ടപ്പെട്ടി

ഞാനൊരു വട്ടപ്പെട്ടി
പൂട്ടില്ലാത്തൊരു പെട്ടി
ഊഴിയിലിഴയും പെട്ടി
ആഴിയിൽ നീന്തും പെട്ടി

ആമ

അനന്യയുടെ വരക്കൂട്ടുകൾ

മനീഷ

അനന്യമായ കലാചാതുര്യവും അസാധാരണമായ ആശയപ്രകാശനവും കൊണ്ട് സഹൃദയലോകത്തിന്റെ സവിശേഷശ്രദ്ധാകേന്ദ്രമായി ഇതാ ഒരു കൊച്ചുമിടുക്കി – അനന്യ. പതിനൊന്നു വയസ്സിനിടയിൽ അനന്യ വരച്ചത് ആയിരത്തഞ്ഞൂറോളം ചിത്രങ്ങൾ. ഇതിനോടകം മൂന്നുതവണ ഇന്ത്യ ബുക് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിൽ ഇടം പിടിച്ച് റിക്കോർഡിട്ടിരിക്കുകയാണ് അനന്യ.

ഒമ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ഒമ്പതുമാസംകൊണ്ട് 900 രേഖാചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് ഇന്ത്യ ബുക്ക് ഓഫ് റിക്കോർഡ്സിൽ ഇടം നേടിയ ഈ കൊച്ചുമിടുക്കി 77 ദിവസം കൊണ്ട് അഞ്ഞൂറു വർളി ചിത്രങ്ങൾ വരച്ച് ജീനിയസ് ബുക്ക് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിലും, വണ്ടർബുക്ക് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിലും തന്റെ പേര് എഴുതിച്ചേർത്തു. കുട്ടികൾക്കായി The Plastic Monster എന്ന പുസ്തകം എഴുതി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുകൊണ്ട് 2019 ൽ ഇന്ത്യ ബുക്ക് ഓഫ് റെക്കോർഡ്സിൽ വീണ്ടും തന്റെ സ്ഥാനം കണ്ടെത്തി അനന്യ. Royal Success International Book of Records 2020 ൽ മെസ്മറൈസിങ് ടാലന്റ് അവാർഡ് നല്കി ഈ കൊച്ചുകലാകാരിയെ ആദരിച്ചു.

ഗുജറാത്ത് ഗവൺമെന്റ് നടത്തിയ ചിൽഡ്രൻസ് ഇന്നവേഷൻ ഫെസ്റ്റിവലിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മുപ്പത് ഐഡിയകളിലൊന്ന് അനന്യയുടേതായിരുന്നു. കീ ബോർഡ് വായിക്കുന്നതിലും നൃത്തത്തിലും ക്ലേ മോഡലിങ്ങിലും നിപുണയായ അനന്യ മൂന്നാമത്തെ തവണ ഇന്ത്യ ബുക്ക് ഓഫ് റിക്കോർഡ്സിൽ ഇടം നേടിയത് ഏറ്റവുമധികം മിനിയേച്ചർ ക്ലേ ഫുഡ് ഐറ്റംസ് ഉണ്ടാക്കിയതിനാണ്.

ഗുജറാത്തിലെ ഗാന്ധിനഗർ മിറക്കിൾസ് സ്കൂളിലെ ഏഴാം ക്ലാസ്സ് വിദ്യാർത്ഥിനിയാണ് അനന്യ. ഗുജറാത്തിൽ സ്ഥിരതാമസമാക്കിയ തൃശൂർ സ്വദേശി സതീഷ് പിഷാരോടിയുടെയും അധ്യാപികയും എഴുത്തുകാരിയുമായ ഗീതയുടെയും ഏകമകളാണ് അനന്യ. ചിത്രകലയും സംഗീതവും വായനയും ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അനന്യ കൊച്ചുസുഹൃത്തുക്കൾക്കായി ഓൺലൈൻ ക്ലാസ്സുകൾ നടത്താനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലാണ്.

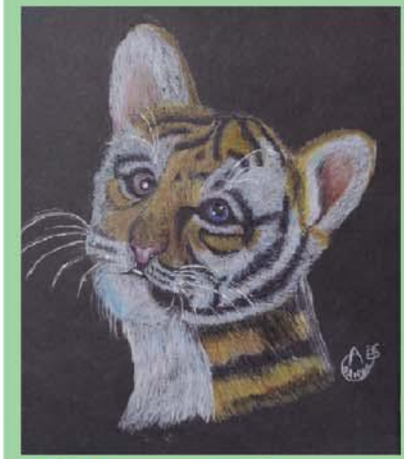

പുരോഗമനത്തിലെ പുഴുക്കുത്തുകൾ

ആൽബിൻ ജിജോ
B Sc Maths,
St. Thomas College, Pala

പുരോഗമനചിന്തകൾ എത്രത്തോളം പുരോഗമനപരമാണ്? സ്വതന്ത്രചിന്ത എത്രത്തോളം സ്വതന്ത്രമാണ്?

സോഷ്യൽമീഡിയയിലും സാഹിത്യ സാംസ്കാരിക മേഖലകളിലും ഇപ്പോൾ കണ്ടുവരുന്ന ചിന്താധാരകൾ ധാർമികസദാചാരമൂല്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതു 'സാറാസ്' വരെയോ അതിനപ്പുറമോ എത്തിനിൽക്കുന്നു.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ തത്ത്വശാസ്ത്ര സംഹിതകൾ ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠവും ഉത്തമവുമാണ്. പ്രസ്തുത മൂല്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യാനും സഭയെ ഇകഴ്ത്തിക്കാട്ടാനും ഒരു വിഭാഗം കുത്സിതപ്രവർത്തനം നടത്തുന്നുണ്ട്. സഭ മനുഷ്യനെതിരാണെന്നും കച്ചവടതാത്പര്യമാണ് സഭയുടേതെന്നും അവർ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നു. ലോകത്തിന്റെ എല്ലാ നിയമങ്ങളും സഭ അംഗീകരിക്കാത്തത്, സഭയുടെ തൂണുകൾ ധാർമികവും ആത്മീയവുമാണ് എന്നതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്.

പുരോഗമനചിന്തകൾക്കിടയിൽ കടന്നുവരുന്ന അധാർമികപ്രബോധനങ്ങൾ മാത്രമാണ് ഇവിടെ വിമർശനവിധേയമാവുന്നത്. ഒരു വസ്തുവിനോടോ വ്യക്തിയോടോ തന്നോടുതന്നെയോ ഉള്ള ക്രമരഹിതമായ സ്നേഹം, ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ താളാത്മകതയ്ക്കെതിരാണ്. ഈ ക്രമരാഹിത്യത്തെ സഭ പാപമെന്നു വിളിക്കുന്നു. ഉദരത്തിലുള്ള ശിശുവിനെ കൊല്ലാനുള്ള 'അവകാശം', ഇഷ്ടമുള്ള വ്യക്തിയുമായി ഒരുമിച്ചുജീവിക്കാനുള്ള 'അവകാശം', ഇഷ്ടമുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടത്താനുള്ള 'അവകാശം' ആദിയായ 'അവകാശങ്ങൾ' ഈ സ്വാർത്ഥതയുടെ ഉത്പന്നമാണ്. ഈ സ്വാർത്ഥത സ്നേഹത്തിനെതിരാണ്. കാരണം, സ്നേഹം സ്വാർത്ഥം അന്വേഷിക്കുന്നില്ല. കൊടുക്കുന്നതിലാണ് സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രകാശനം. അതാണ് ക്രിസ്തു കാണിച്ചുതന്നതും.

വിവാഹം എന്നത് ഒരു അനാവശ്യാചാരമായി കരുതുന്ന പുരോഗമനവാദമുണ്ട്. കുടുംബം സംസ്കാരത്തിന്റെ ന്യൂനതയായും കുട്ടികൾ തിരഞ്ഞെടുപ്പായും ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ജൈവികമായ ഒരു താളത്തെയാണ് നാം ചോദ്യം ചെയ്യുന്നത്.

ഒരു ആശയം സമൂഹത്തിനു ഗുണകരമാണോ എന്നു നിർണയിക്കേണ്ടത് അതിന്റെ ഫലങ്ങളിൽനിന്നാണ്. മേൽപ്രതിപാദിച്ച ചിന്തകളെല്ലാം ഒരു സാംസ്കാരികജീർണതയിലേക്കാണ് നമ്മെ നയിക്കുന്നത്. ഈ ജീർണതയെ മഹത്ത്വവത്കരിക്കുന്ന ഒരു കൂട്ടം ആളുകൾ ഇന്ന് സമൂഹത്തിലുണ്ട്. സ്ത്രീശക്തീകരണം, ഫെമിനിസം, എൽ.ജി.ബി.റ്റി. കമ്മ്യൂണിറ്റിയോടുള്ള സഹിഷ്ണുത എന്നിവയുടെ മേമ്പൊടിയോടെ ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് അതിലെ നശീകരണപരമായ വശങ്ങൾ മറയ്ക്കപ്പെടുന്നു.

ഇത്തരത്തിലുള്ള കപടപുരോഗമനചിന്തകളെ സഭയ്ക്കു പിന്തുണയ്ക്കാനാവില്ല. സഭ നയിക്കപ്പെടുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലാണ്. അതിന്റെ ധാർമികമായ വേരുകൾ സുശക്തമാണ്. ആയതിനാൽ പിശാച് ഏക്കാലവും ഭയപ്പെടുന്നതു സഭയെയാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് തിരുസ്സഭയെ തെറ്റായി ചിത്രീകരിക്കുന്ന രംഗങ്ങൾ സിനിമകളിലും മറ്റുമായി വ്യാപകമായി തിരുകിക്കയറ്റുന്നത്. ക്രിസ്ത്യാനിയെന്നു സ്വയം വിളിക്കുമ്പോഴും ഈ കപടപുരോഗമനചിന്തകളുമായി കഴിയുന്നവർ നിരവധിയാണ്. തിരിച്ചറിയുക, സഭ ഈശോയുടെ ശരീരമാണ്. സഭയുടെ പഠനങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതമാണ്. പ്രാർത്ഥനയോടും വ്യക്തതയോടും കൂടി ധാർമികമൂല്യങ്ങളെ നമുക്കു മുറുകെപ്പിടിക്കാം.

വൃദ്ധസദനം

കാത്തിരിപ്പിന്റെ ഇടവേളകളിലിന്നും
അവർ നിങ്ങളെ കാത്തിരിക്കുന്നു...
ഓർമകളുടെ സഞ്ചാരവേളയിൽ
അവ വിങ്ങലുകളാകുന്നു...
പേനരിക്കുമെന്നവർ തലയിൽ വച്ചാൽ..
ഉറുമ്പരിക്കുമെന്നവർ തറയിൽ വച്ചാൽ..
എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ വെച്ചിന്നവരെ
വൃദ്ധസദനങ്ങളിൽ...!
ജനാലയുടെ ഇടനാഴികളിൽ
കാത്തിരുന്നു നനഞ്ഞ മിഴികൾക്കു പഞ്ഞമില്ല.
പള്ളിക്കുടത്തിന്നിടനാഴികളിൽ കാത്തിരുന്ന്
കരഞ്ഞനാളുകളിൽ കണ്ണീരൊപ്പിയ കൈകളിന്ന്
സദനങ്ങളുടെ ഇടനാഴികളിൽ വിറച്ചിരിക്കുന്നുവോ...?
വിത്തത്തിനായുള്ളോരോട്ടത്തിനിടയിൽ
രണ്ടതിയാപ്പറ്റുകളോ ഈ മാതാപിതാക്കൾ...?
ആയകാലമുള്ളോരോട്ടത്തിന്
ഊട്ടാൻ മറന്നുപോയ വിശപ്പിന്
ഉറക്കാൻ മറന്നുപോയ മയക്കത്തിന്
എന്തേ നന്ദിയില്ലേ മക്കളേ?
എന്തേ ഇന്നിങ്ങനൊരു കറുത്തകാലം
വിധിയുടെ വിളയാട്ടമോ
ഘടികാരമാറ്റത്തിനൊരടയാളമോ...?

അമിൻ നജീബ്
BA English
St. Thomas College
Pala

എന്റെ വര

അപർണ കൃഷ്ണകുമാർ
Delhi Public School
Faridabad

ഫോട്ടോ ഗാലറി

സൂക്ഷ്മലോകത്തെ വിസ്മയക്കാഴ്ചകൾ

ആദർശ് പി. ബിജു
BA English
St. Thomas College, Pala

കോപം നാശത്തിലേക്കുള്ള വഴി

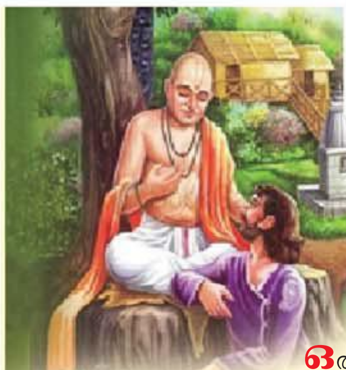

ഫിലിപ്പ് എസ്. വാളൂക്കാരൻ
BA English
St. Thomas College, Pala

ഒരു സന്ന്യാസിയോട് ഒരാൾ ചോദിച്ചു: സ്വാമീ, എന്തുകൊണ്ടാണ് ചില സജ്ജനങ്ങൾപോലും ചില സമയത്ത് ക്ഷിപ്രകോപികളും അക്രമകാരികളും ചീത്ത വാക്കുകൾ പറയുന്നവരുമായിത്തീരുന്നത്? സന്ന്യാസി അയാളെ സമീപത്തേക്കു വിളിച്ച് അയാളുടെ കൈയിലിരിക്കുന്ന ജലം നിറഞ്ഞ പാത്രത്തിൽ ചൂണ്ടി ചോദിച്ചു: ഒരാൾ വന്ന് ശരീരത്തിലിടിക്കുകയോ നിങ്ങളുടെ കൈയിൽ പിടിച്ചുലയ്ക്കുകയോ ചെയ്താൽ പാത്രത്തിലെ ജലം നിലത്തു വീഴില്ലേ എന്താ കാരണം?

അയാൾ നിഷ്കളങ്കമായി മറുപടി പറഞ്ഞു: അപരൻ എന്നെ വന്നിടിച്ചതിനാലും എന്റെ കൈയിൽ പിടിച്ചുകുലുക്കിയതിനാലുമാണ് പാത്രത്തിലെ ജലം താഴെ തൂവിപ്പോയത്.

സന്ന്യാസി പറഞ്ഞു: ഉത്തരം തെറ്റാണ്. നിങ്ങളുടെ കൈയിലെ പാത്രത്തിൽ ജലം ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ മാത്രമാണ് അത് മണ്ണിൽ തൂവിപ്പോയത്. സന്ന്യാസി തുടർന്നു: ഒരുപക്ഷേ, നിങ്ങളുടെ പാത്രത്തിൽ പാലായിരുന്നെങ്കിൽ അതായിരിക്കും തൂവുക. അതായത്, എന്താണോ നിങ്ങളുടെ പാത്രത്തിനുള്ളിലുള്ളത് അതു മാത്രമേ തുളുമ്പി പുറത്തുപോവുകയുള്ളൂ. എത്ര ബാഹ്യസമ്മർദമുണ്ടായാലും നിങ്ങളുടെ കൈവശമുള്ള പാത്രത്തിലില്ലാത്തതൊന്നും തുളുമ്പി പുറത്തേക്കു പോവില്ല.

സന്ന്യാസി തുടർന്നു: ജീവിതം ഇതുപോലെയാണ്. ജീവിതത്തിൽ വലിയ സംഘർഷങ്ങളോ ഉലച്ചിലുകളോ സംഭവിക്കുമ്പോൾ എന്താണോ നിങ്ങൾക്കുള്ളിലുള്ളത് അത് സ്വാഭാവികമായും പുറത്തേക്കുവരും. എത്ര ബോധപൂർവം ശ്രമിച്ചാലും അപ്രകാരം സംഭവിച്ചേ പറ്റൂ.

അതിനാൽ, നാം സ്വയം ചോദിച്ചുനോക്കൂ, എന്റെ ജീവിതമാകുന്ന പാത്രത്തിൽ ഞാൻ എന്താണു സൂക്ഷിച്ചിട്ടുള്ളത്? എന്റെ ജീവിതത്തിലെ സമ്മർദങ്ങൾക്കിടയിലും പ്രയാസങ്ങൾക്കിടയിലും ഞാൻ എപ്രകാരമാണ് പ്രതികരിക്കുന്നത്, എന്താണ് എന്നിൽനിന്നു പുറത്തേക്കു വരുന്നത്? സന്തോഷം, സമാധാനം, കരുണ, മനുഷ്യത്വം, മഹത്തായ കാര്യങ്ങൾ. അതോ, ദേഷ്യം, ശത്രുത, പരുക്കൻ ഭാഷകൾ, മറ്റു കഠിനപ്രതികരണങ്ങൾ എന്നിവയാണോ?